לחופש נולדתי

מאת: Dovid Mark
אפריל 4, 2021

אני יכול להיות חופשי מהלחץ והכאוס של העולם הזה ולא על ידי בריחה . למה**?** כי לחופש נולדתי **!**

אנחנו מתעוררים . לפעמים נוטלים את הידיים , לפעמים לא . חלק מאיתנו מתפללים , מריצים את המילים של התפילה , וחלק מתעלמים בכלל מהמסורת כולה .

אנחנו עובדים . המולה . עובדים עוד , ומקווים למצוא זמן לשחק קצת עם הילדים עם כל הסחות הדעת שיש לנו בחיים . הסמארטפון , נטפליקס , משחקי כדורגל וכדורסל או כל כדור שעושה לנו את זה , שעות נוספות – הרעש של החיים מעגן לנו את החושים עמוק בתוך העולם הזה , עולם של תענוגות גשמיים שאף פעם לא בא על סיפוקו ומבקש עוד ועוד .

לפעמים אנחנו שומעים סיפורים מימים קדומים , זמנים בהם היינו

עבדים ואיך שיצאנו לחופש והחירות עם איזה נס ‘אופנתי’ שהתאים לאותה תקופה. גיחכנו מעצם המחשבה הזאת, על הילדותיות שיש בסיפורים הללו.

“חופש? יש לי את כל החופש שאני צריך!” אנחנו אומרים, ואז הטלפון מצלצל או ששלטי חוצות תופסים את תשומת ליבנו ועינינו, או שהחברים גוררים אותנו לאיזו מסעדה רועשת (החלק הזה כבר לא רלוונטי בתקופה האחרונה של הקורונה, אבל לא חסרים דברים שיגררו אותנו לאנשהו).

אולי גם זה יעניין אתכם:

להתמודד עם החושך

איך היה הבוקר שלכם?

לשדרג את השלילי לחיובי

תמצית החיים בשתי דקות ו-23 שניות

למה אנשים לא שמחים?

אתגר 148

אחד מהימים האלה

סירת המפרש של אבא שלי

שמחה, זה כל מה שאנחנו מבקשים

כולנו הילדים של המלך – בורא העולם. הנשמות שלנו נשלחו לעולם הגשמי הזה כדי להעלות ולהחזיר את הניצוץ האבוד שהוגלה מגן עדן. כבר היינו פה. היום, מרגישים תקועים בעולם של בלבול וכאוס, חשיכה ושקרים. הדרך לא ברורה והתכלית שלנו מוסתרת. ועדיין, ממשיכים לישון בעמידה… עד שבוקר אחד אנחנו מרגישים משהו מוזר, משהו שלא הרגשנו בעבר. זה מתחיל בקטן, אבל גדל לגעגוע עמוק למשהו הרבה מעבר למה שנאמר לנו. זה הרגע בו אנחנו רוצים לצאת החוצה.

“חופש? יש לי את כל החופש שאני צריך!” אנחנו אומרים, ואז הטלפון

מצלצל או ששלטי חוצות תופסים את תשומת ליבנו ועינינו , או
שהחברים גוררים אותנו לאיזו מסעדה רועשת …

כל אחד משתוקק להיות חופשי , חופשי מכל המצרים הפרטית שלו . אנחנו רוצים להאמין שהסיפורים של פעם הם אמיתיים ושהם לא מוגבלים רק לעתיד לוט בערפל , אלא חלק ברור מכל אחד מאיתנו בדרך מאוד אמיתית . העולם מרגיש בלי סנכרון עם הצרכים הפנימיים שלנו , אבל נראה שמעולם לא היה לנו זמן לעצור ולחשוב על זה . וכשכבר אנו עושים את זה , אנחנו אומרים לעצמנו שהמשוכות גבוהות מדי והמניעות עצומות מדי שבאמת נצליח לעזוב את מצרים הפרטית שלנו .

הרעש של החיים מעגן לנו את החושים עמוק בתוך העולם הזה …

אבל מה שאנחנו לא מביני הוא , שהספקות הללו הם האשליות הפנימיות שלנו שהקרנו על החיים שלנו . הם הפחדים שלנו שמוצגים כל יום .

החשיכה שמקיפה אותנו היא לא אמיתית . היא גם לא קבועה , היא חלק מהמציאות האשלייתית שאימצנו כדי לכסות על היד המכוונת של בורא עולם בחיינו . בכל אופן , אנחנו צריכים לדעת שההדרכה וההכוונה הזו לא נעלמת גם אנחנו מתעלמים ממנה . אלוקים מדריך את החיים שלנו באין אם אנחנו מאמינים בו ובין או לא . והחשיכה היא רק חשיכה כי

אנחנו חושבים שהיא כזאת . מאחורי כל זה נמצא אורו של בורא עולם שמחכה להתגלות .

אנחנו יכולים להיות חופשיים מהלחץ , הכאוס והטראומה של העולם הזה . ולא , לא על ידי בריחה , אלא דווקא על ידי ההליכה אל תוכו ודרכו , בידיעה שהקב”ה בעצמו תמיד היה שם . הוא רק מחכה לנו שנתגעגע אליו ונרצה להיות חופשיים באמת , להתקרב אליו , כי רק אז נוכל לחזור הביתה .

מאמרים נפלאים ומרתקים נוספים בנושא צמיחה אישית תמצאו בקישור הזה .